

พระภูมิ - เจ้าที่ พระราชสุทธินาถมณฑล

พระภูมิ - เจ้าที่
พระราชสุทธินาถมณฑล
พระภูมิ
คนดีมีปัญญาจะมี ๓ ภูมิ คือ
๑. ภูมิรู้
๒. ภูมิธรรม
๓. ภูมิฐาน

ท่านจำเอาไปคิด ถ้าใครมี ๓ ภูมินี้จะไม่มีทะเลาะกัน
มีสองสามภรรยา ความรู้ระดับปริญญาโท แต่ไม่มีความรู้ทางธรรมะเลย ไม่เคยศึกษาพระพุทธศาสนา ทำบุญตักบาตรก็ไม่เคย นี่
มันขาด**ภูมิรู้ ภูมิธรรม** และ **ไม่เคยฝึกปฏิบัติกรรมฐาน** จึงขาด**ภูมิฐาน**ด้วย ทะเลาะกันไม่พัก จึงคิดตั้งศาลพระภูมิ
เขาบอกว่า **“หลวงพ่อกะ ดิฉันกับสามีทะเลาะกันเรื่อย ความเห็นไม่ตรงกัน ไปหาหมอดูวัดสุทัศน์ หมอดูบอกว่าไม่ได้ตั้งศาลพระ
ภูมิ หมอดูเป็นเปรียญ ๖ ประโยค”**

พระหมอดูถามว่า โยมตั้งศาลพระภูมิหรือเปล่า เขาบอก **“ไม่ได้ตั้ง”** ท่านเลยแนะนำให้ตั้ง เพราะท่านถนัดเรื่องพระภูมิ
ตั้งเสร็จได้สองเดือน กลับไปหาอาจารย์อีกบอกว่า **“พระอาจารย์เจ้าข้า ตั้งพระภูมิเสร็จแล้ว ยังทะเลาะกันอีก ทะเลาะหนักกว่าเก่า
อีก”**

หมอดูวัดสุทัศน์ก็บอก **“โ้ย! พระภูมิไม่ขึ้นศาล”** ต้องไปเรียกใหม่ เสียเงินอีกเป็นหมื่น เอาพราหมณ์วัดสุทัศน์ ที่เสาชิงช้า
ไปด้วย
พอตั้งได้ ๓ เดือน ทะเลาะกันหนักอีก ตีศีรษะแตกเลย ก็มาหาองค์นี้ใหม่ ท่านก็นั่งอีกแล้วบอกว่า **“โ้ย! ทิศผิด ไม่ถูกทิศ ต้องทิศนี้
ซิ ไครมาตั้งนะ”**

ท่านก็เลยให้ตั้งใหม่ เอาพราหมณ์ไปตั้งด้วย ตั้งเสีย ๔ ศาลแล้ว เกะกะไปหมด หาที่จอดรถไม่ได้ เพราะเขาบอกว่า ตั้ง
แล้วรื้อไม่ได้ ก็ตั้งเข้าไป
ต่อมา โ้ยโ้ย! ไม่ทะเลาะกันนะ จะฟ้องหย่ากันเลย ก็ไปถามหมอดูอีก หมอดูกลับบอกว่า **“โ้ย! เขียวอย่างไรก็ได้ผล ต้องเสีย
เงินอีกแล้ว ต้องทำพิธีกรรม เพราะตรงนี้มีตอตะเคียน”**

ผิดตอตะเคียนขึ้นมาติดกับพระภูมิ พระภูมิสู้ไม่ได้ จึงหนีไป เชื้อเข้าไปได้
ถ้าได้ถือน้ำมันตอตะเคียน มีผี ไม่เป็นไร ตอตะเคียนใหญ่ หนักเข้าก็ผุไป เรือนเย็บนิดหน่อย ก็ยืนมันขึ้นมา ถมดินใหม่ ไม่ต้อง
รื้อเรือน ถ้าสร้างใหม่หมดอีกเป็นล้าน ผีมีอยู่ตรงไหน ขุดดูซิ

คร่อมตอตะเคียนไม่เป็นไรนะ คร่อมผีก็ไม่เป็นไร แต่คร่อม **ตอแหล** นี่รื้อหนีเลย บ้านแตกสาแหรกขาดหมด มันยู่ให้
แตก
พวกตอแหลตายไปแล้ว นำกะโหลกมาดักน้ำล้างเท้า ยังทำให้คนทะเลาะกันเลย นี่ต้องพูดให้เป็น **เป็นเรื่องจริง**
สู้พระภูมิ ๓ ไม่ได้ **ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน** คนที่ทะเลาะกันเพราะไม่มีพระภูมิ ๓ นี้เอง
อาตมาบอกให้มาเข้ากรรมฐาน เดี่ยวจะบอกให้อยู่กรุงเทพฯ นี่เอง
ถ้าคร่อมตอตะเคียนก็ต่อข้างมัน แก่ได้ ผีเข้าก็แก่ได้ **คนขาดสติ** ไซ้ไหมละ ตรงนี้เอาไปสอนกันหน่อยนะ อย่าพลอยบ้าไปกับเขา
เลย

คนขาดสติเฝ้าเจ้าสิงห์เน่ ๆ มาที่นี้เยอะไปหมด ผีเข้าเจ้าทรง พอมีสติเข้าออกเอง
ไล่ผีปีศาจผีสิงไลยาก ถ้าผีตายโหงตายหามาเข้า ไลยาก ปีศาจผีสิงอยู่ในจิตใจคน ไลยาก ดีไม่ดีกว่าเราเข้า **ต้องให้ไล่เอง ด้วยการ
มาเจริญวิปัสสนากรรมฐาน** ผีออกเลย ขอฝากท่านไปคิดด้วย
อาตมาคิดว่าที่บ้านนี้ ไปหาพระวัดสามปลื้มที่จักรวรรดิอีกแล้ว องค์นั้นเก่งน่าม่นต์ เอาน่าม่นต์ไปพรม เอาทรายไปขีด ขีด
ใหญ่เลย ขีดใหญ่ก็ดีขึ้นใหญ่ ผีมันโกรธอาตมา ต้องแผ่เมตตาซิ ไม่ได้ผลนะ แนะนำไปคนละอย่าง

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजริญ ชุตติธัมม

กฎแห่งกรรม

โบราณเขาบอก ตั้งศาลพระภูมิ อย่าให้เงาเรือนทับศาลพระภูมิ ไม่ให้ศาลพระภูมิทับเงาเรือน เพราะเหตุใด ต้องหาเหตุผล บางคนตั้งไม่ได้ ต้องออกไปห่าง ๆ พ้นเงาเรือน นี่สมัย ๑๐๐ ปีมาแล้ว โปรดอ่านเล่ม ๒ ต่อไป อาตมาอ่านเล่ม ๒ จบ ต่อเล่ม ๓ อีก ถึงได้พบจุด

คนโบราณเขาสอนสั้น สอนให้เราคิด เช่น **อย่าขี่หมาฟ้าจะฆ่า** เดี่ยวนี้อธิบายด้วยคอมพิวเตอร์แล้ว ยังไม่เอาไหนอีกหรือ อาตมาว่าคนเดียวนี้ไม่มีสติปัญญาเหมือนคนแก่ ปู่ ย่า ตา ทวด มีปัญญาดีกว่าเด็กสมัยนี้ เด็กสมัยนี้รู้มาก ไม่รู้จริง ถึงได้ไม่เอาเหนือเอาใต้ เมื่อก่อนอยู่วัด ป.๓ ป.๔ คือปริญาตรีเดี๋ยวนี้ เมื่อก่อนอยู่ชั้นประถม ๓ คิดหน้าไม่ได้แล้ว หน้าไม้ศาลายาวเท่าไร ใช้มุมเท่าไร ใช้อะไรได้หมดเลย ขอฟ้าหน้าบันลักษณะอย่างไร ทำได้หมด เดี่ยวนี้ ม.๖ ยังอ่านหนังสือไม่เป็นท่า อาตมาให้ลองอ่าน ใช้ไม่ได้เลย วรรณคดีไม่มี เขียนหนังสือเป็นตัวไส้เดือนหมด อ่านไม่ออก ย่อหน้าก็ไม่มีด้วย

สอนกันอย่างไร สอนเบสิค (Basic) สอนให้รู้ไว้ ไม่รู้จริง นำเสียตายมาก ไม่รู้ที่มาของมัน พระภูมินี้ อาตมาก็ทำคามหลัง อ่านเสมอ อ่านเล่ม ๓ พบเลย อ้อ! เขาห้ามตรงนี้เอง เมื่อสมัย ๑๐๐ ปี บ้านเรือนทรงไทย ล้างมือ ล้างเท้า เทน้ำลงข้างล่าง อจจระกึ่งร้องไป ได้ทุนมีดอกถวายด้วย ไม่ใช่เดี๋ยวนี้ ตำรา นี่ ๑๐๐ ปีแล้ว ฝนตกลงมาหนักเขา พวกโคลน น้ำคร่ำก็ไหลมาที่ศาลพระภูมิ และเงาที่แดดออก ก็ไม่มีแดดไม่แห้ง ทำให้พระภูมิเหม็น มีคำสอนในพระไตรปิฎกว่า กินของร้อน นอนในมุ้ง ทิ้งในส้วม สวมรองเท้า

สมัยก่อน ส้วมไม่มี ต้องออกหลังบ้าน คนเราสมัยเด็ก ไม่ถึง ๑๐๐ ปีหรอก พี่บ้าน่าบอก เขย! ไปเบาเสียสิ กึ่งร้อง มีส้วมที่ไหน และอจจระกึ่งสวาก็ไหลไปสู่พระภูมิ และเงาบ้านทับ แดดก็ไม่ส่อง ไม่สมควร

แต่เดี๋ยวนี้ตั้งได้ใหม่ ตั้งบนหลังคายังได้เลย มีโคลนใหม่ละ และศาลพระภูมิว่าอย่างไร ตั้งตรงนั้นสะอาดไหม เทคอนกรีตใหม่ มีสวนหย่อมใหม่ ตั้งได้ ปัญหาอยู่ตรงนี้

เจ้าที่

ที่วัดอาตมากำลังอบรมพลทหารบก ขณะนั้นข้าวสารก็เหลือน้อยแล้ว อาตมาก็แผ่เมตตาไป เป็นบุญของกองทัพบกที่จะมีข้าวเลี้ยงต่อไป

เกิดดลบันดาลให้ครูรวมกับคุณประภาศรี มาจากลาดยาว จ.นครสวรรค์ นำข้าวสารมาให้ ๑๐ กระสอบ น้ำตาลทราย ๑ กระสอบ นม ๑ ลิ้ง หอมกระเทียม ๑๐ กิโลกรัม พริกแห้ง น้ำปลา ผงซักฟอก

คนที่สะสมบุญไว้ เวลาจิตว่าง จะมีพลังส่ง ถ้าจิตไม่ว่าง จิตฟุ้งซ่านไม่มีพลังส่ง จะเอาสวดมาทำบุญสังฆทานก็ร้อยก็พันก็แสนก็ไม่ไ้ผล มันต้องสะสมบุญ

อาตมาสะสมบุญไว้ตรงนี้ ทุนเสริมสมองเด็กในการเรียนหนังสือช่วยเด็กยากจน เอาข้าวสารไปให้ทาน เจริญวิปัสสนากรรมฐานบุญก็เต็ม

และเป็นแรงผลักดันของกองทัพบกเหมือนกัน เจ้าที่เจ้าทางก็นำของมาให้ตรงกับที่เขามาให้วันนี้นี่เลย

เรื่องที่ ๑

เมื่อคืนนี้มีเรื่องอัศจรรย์ดลบันดาล อาตมาทำงานเสร็จก็สวดมนต์ ไหว้พระ ยังไม่ทันได้นอน เพราะนอนไม่ได้จะต้องเข้าโบสถ์ มีเสียงดังขึ้น แล้วปรากฏตัวเป็นตาแป๊ะหนวดยาวมาบอกว่า เป็น **เจ้าที่** มาจากกรุงเทพมหานคร มาบอกว่า

พระคุณเจ้า วันพรุ่งนี้เขาจะนำของมาถวายท่าน โปรดกรุณาแผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลให้ข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของที่ อยู่บ้านเลขที่ ๔๑ สุขุมวิท ซอย ๕๗ กับบ้านเลขที่ ๑๐๐/๑ ซอยสุขุมวิท เติร์มมอดม ๔ อาตมาก็จัดไว้

เขาบอกว่า เมื่อสมัยก่อนเขาเป็นเศรษฐีมีเงิน ชี้เกียจทำบุญ ตายแล้วเกิดเป็นเปรตอยู่ที่นั่น ไม่ได้ไปเกิด อยู่มา ๑๐๐ กว่าปีแล้ว เป็นปู่โสมเฝ้าทรัพย์ เจ้าของที่ใหม่จะขายที่ก็ขายไม่ได้

แต่ตอนนี้จะไปเกิดแล้ว เจ้าของใหม่คือคุณระย้า เขาจะขนของมาให้ตอนบ่ายนี้ มีข้าวสาร ๒ กระสอบ น้ำตาลทราย ๓ กระสอบ น้ำมันพืช ๑๐ ปีบ น้ำ ๕๐ โหล แล้วให้อาตมาอุทิศให้

นี้กรรมฐานมีประโยชน์นะ เจ้าที่มาบอกตั้งแต่ตี ๓ เชื่อไม่เชื่อไม่เป็นไร

ปรากฏว่าคุณระย้ามาได้มา แต่ให้รถ ๑๐ ล้อ บรรทุกของมาให้โดยโทรศัพท์บอกล่วงหน้า ตรงตามที่เจ้าที่บอกทุกประการ

นี่คือเงินไหลนอง ทองไหลมา และเจ้าของที่เขาจะขายที่ด้วย รายอีกเป็น ๑๐๐ ล้าน

อาตมาจะต้องแผ่เมตตาให้เขา และขอให้กองทัพบกแผ่เมตตาให้เขาด้วย

เรื่องที่ ๒

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजริญ ชูธรรมโม

กฎแห่งกรรม

ที่ลพบุรี ช่างร้านวรทัศน์ ตอนเย็น ๆ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา จะเห็นคนแก่โบราณ ถือตะกร้าหมาก เดินไปมาหลังร้านที่วัง และที่โรงหนัง เป็น **เจ้าของที่** เห็นกันหลายคน เขาเลยไปนิมนต์พระมาสดนักรัษฎาบ้าง เอาทราบชัดบ้าง รวดน้ำมันบ้าง ยายคนนั้นก็หายไป ลูกสาวของป้าช่างร้านวรทัศน์ ทำงานอยู่ห้องการโทรศัพท์ ยังไม่มีครบครัน เกิดมีอาการผิดปกติตอนบ่าย ๓ โมง จะมีอาการทำเป็นคนหลังค่อม ทำเป็นนมนาน พิมพ์หนังสือไม่ได้เลย กวาดโน้น กวาดนี้ มีคนพาไปหาหมอดู และเข้าตรวจที่โรงพยาบาล หมอก็บอกว่า ไม่มีโรคอะไร หัวหน้าองค์การโทรศัพท์บอกว่า ให้ไปรักษาให้หาย ถ้า ๓ เดือนไม่หายให้ออกจากที่ทำงาน ยายคนนี้เป็นเจ้าของที่ที่โรงหนังหลังร้านวรทัศน์ แก่หลังค่อม นมนาน ถือกระຈาดหมาก ถูกเขาไล่ที่ลพบุรี เลยไปเข้าลูกสาวเขาที่กรุงเทพฯ วิทยาลัยอาชีวศึกษา

อย่าลืมนะ ถ้าใครพบเห็นอย่างนี้ **อย่าไล่** **อย่าไปเอาพระมาสด** **อย่าเอาน้ำมันรด** ขอฝากไว้ “อย่า” **ท่านต้องแผ่เมตตา** แผ่เมตตาไปนี้ ผู้มันรักท่านนะ ขอประทานโทษ ไม่ต้องแค่นี้ แค่นึกหรือ กับสุนัขยังใช้ได้ อาตมาเมื่อสมัยเด็ก จะไปเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ ไปลาป้า มีไอ้โตนตัวหนึ่ง เราไปขว้างหัวมัน พอเรียนหนังสือจบจากกรุงเทพฯ มาหาป้า มันเห่าเราคนเดียว เพื่อนไม่เห่า หมายงี้เกลียดแล้ว ผิดจะไม่เกลียดหรือ ในที่สุด เขาก็รักษาไม่หาย จึงไปหาพระองค์หนึ่งอยู่ที่ปากน้ำ สมุทรปราการ นั่งทางในเก่ง แม่กับเตี้ยเขาไปด้วย พระท่านถามว่า เคยเห็นยายแก่หลังค่อม นมนานไหม เขามาสิงอยู่ พ่อแม่ก็ยังไม่เชื่อใจ ก็ไปหาแม่ชีคนหนึ่ง ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ก็บอกตรงกันกับพระเลย จึงถามวิทยุญาณว่า จะเอาอะไร ไม่อย่างนั้นลูกสาวจะไม่หาย เพราะเขาเกลียดแค้นมาก จะเอาลูกสาวให้ตาย แม่ชีก็ถาม ได้ความว่า **เอาสังฆทาน สิ่งของต่อไปนี้ ไม่กวาด ผิด ซ่อนส้ม ๒๐ ถู** เขาก็ถามว่า จะเอาไปไหน แม่ชีก็บอกว่า “**ยายคนนี้จะมาอยู่วัดอัมพวัน เขารู้จักหลวงพ่อวัดอัมพวัน แผ่เมตตาให้ทุกวัน และให้ทานทุกวัน** เขามอบอย่างนั้น”

แม่ชีคนนั้นก็รู้จักวัดอัมพวันด้วย เขามอบว่า เอาไม้กวาด เพราะมาอยู่วัดต้องกวาดวัด และบอกว่าที่วัดกินข้าวเขาใช้ช้อนกัน เขาก็เลยพามาเติมวัดเลย มาถวายสังฆทานและนิมนต์พระอนุโมทนา ไม้กวาดยังอยู่เลย วัดนี้ดี **ศิษย์กวาดเยอะ คนขี้เกียจ** จึง พอถวายสังฆทานเสร็จเรียบร้อย พระอนุโมทนา **“พุทธาโกคา....”** เรียบร้อย ลูกสาวหายทันที เตี้ยนี้ยังอยู่ ถวายร้านวรทัศน์ได้ เป็นหัวหน้ากองไปแล้ว

ขอฝากไว้อย่าไปไล่ตีแบบนั้นนะ ต้องแผ่เมตตา ขอเสนอแนะว่า ถ้าผีเข้าจริง เราก็แผ่เมตตาไปแบบเจ้าคุณธรรมกิตติ (สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี) **คาถาว่า “เมตตัญจะ สัพพะโลกัสสมิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง”** ถ้าเชื่อจำไป ขั้บรด ผีช่วยเราหมด ถ้าจะภาวนาเป็นหัวใจ ก็ภาวนาว่า **“เมตตา คุณณัง อรหัง เมตตา”** ก็ไม่น่าเชื่อนะ ตอนเช้าอยู่ดี ๆ พอบ่าย ๓ โมง ทำเป็นคนแก่ กวาดเหมือนคนแก่ พิมพ์หนังสือไม่ได้เลย ทั้ง ๆ ที่เป็นสาว ทำนมนานได้ แปลกดี!

.....